

[Industriministeren]

kes gennemført ved et dansk værft, vil skibet befinde sig i danske farvande på dette tidspunkt. Søfartsstyrelsen anser det ikke for forsvarligt at påbegynde et togt med uerfarne elever i danske farvande om vinteren.

Det er fortsat planen at anvende skoleskibet i søfartsuddannelsen.«

Jeg kan tiltræde styrelsens svar.

Spm. nr. S 723

Til *kommunikationsministeren* (31/3 89) af:

Flemming Hansen (KF):

»Finder ministeren, det er rimeligt, at postvæsenet står som indkøber og formidler af fodtøj til postbude over hele landet og dermed påfører dansk detailhandel urimelig konkurrence?«

Begrundelse

Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet har i en skrivelse af 10. januar 1989 rettet henvendelse til en række skofabrikanter for at bede dem afgive tilbud på fodtøj til postbude i Danmark.

Så vidt jeg kan vurdere, optræder staten dermed som grossist og detaillist, idet man afregner direkte med leverandøren. Det understreges samtidig i henvendelsen, at postbudene selv skal betale for de sko, de køber og får leveret til fabrikspriser.

Det er endvidere oplyst over for mig, at man på de enkelte postkontorer har bestillingslister til ordreafgivelse, og at der findes mange eksemplarer på, at sko købes til hele familien.

Svar (7/4 89):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Som resultat af en række drøftelser mellem Generaldirektoratet for P & T og de berørte fagorganisationer om den belastning, som personalet i brevomdelingstjenesten er udsat for – især i distrikter med megen etagebebyggelse (megen gang op og ned ad trapper) – er der af August Krogh Instituttet under Københavns Universitet gennemført en analyse af de arbejdsfysiologiske forhold i brevomdelingstjenesten.

Undersøgelsen, der blev afsluttet i oktober 1983, viste bl.a., at belastningen af fødder og

ben var ganske stor både op og ned ad trapper, og der blev i undersøgelsesrapporten peget på, at rigtigt fodtøj – helst stødabsorberende – ville gavne.

Fagorganisationerne ønskede herefter, at P & T som arbejdsgiver skulle levere sådanne sko til brevomdelerne, men da fodtøj – bortset fra sikkerhedsfodtøj i medfør af arbejdsmiljølovgivningen – ikke indgår i den beklædning (uniform m.v.), som P & T leverer til visse medarbejdergrupper, blev dette afvist.

P & T har selvfølgelig interesse i, at belastninger reduceres bl.a. med henblik på at modvirke sygefravær og tidlig pensionering. For at give omdelingspersonalet let adgang til køb af fodtøj, der specielt er fremstillet med henblik på reduktion af belastningen, blev der i samarbejde med Direktoratet for Statens Indkøb indgået aftale om levering af særfremstillede sko.

I samarbejde med postvæsenet – herunder Postvæsenets Bedriftssundhedstjeneste – har leverandøren produktudviklet skoen for så vidt angår det særlige behov for stødabsorbering, skridsikkerhed og holdbarhed.

Efter ønske fra Direktoratet for Statens Indkøb blev der tale om en såkaldt statsaftale svarende til, hvad der med henblik på opnåelse af storkøbsfordele er indgået for mange andre varekøb. Aftalen kan derfor benyttes af alle statsinstitutioner.

Leveringsaftalen blev indgået i 1986 for en periode af 3 år, og der er derfor i samarbejde med Statens Indkøb foretaget nyt udbud i efteråret 1988 i overensstemmelse med de dagældende regler, herunder reglerne om EF-udbud.

Ud over overenskomstansatte medarbejdere er der i postvæsenet ansat ca. 12.000 landpostbude, postbude og overpostbude, hvoraf hovedparten er beskæftiget med omdeling af post.

Siden aftalens indgåelse er der af medarbejderne købt sko således: 1986 (½ år) 3.067 par, 1987 3.142 par, 1988 2.394 par, i alt 8.603 par sko.

I løbet af de 2½ år, leveringsaftalen har fungeret i, er der således købt sko i et antal, der svarer til ca. ⅓ af ovennævnte 12.000 medarbejdere.

Alt i alt har postvæsenet med hensyn til administration af skoindkøb fulgt en praksis, der skal sikre, dels at postvæsenets medarbejdere opnår adgang til indkøb af arbejdsmløjrigt fodtøj, dels at postvæsenet i overensstemmelse